

vertoont
herinnert
elkebeer,
aan den
loof van
Jesus on-
hem aan
vergaderd

rbied en
nals leger-
a heiligen
erschijsen
als krijgs-
edt, van
den zijn

t, die aan
e konink-
zijn die-
n dienaar
a te boe-
or autori-
en zelf-
in „den
leen nooit
h boven-
zonde
alleen aan
zijn zijn
sijn niets
n als een
ven, hoe-
geërd te
eere van

enkende :
of ik zal
ok kracht
u eere en

staan op
éne ge-
prekt is
e hij róg
raagt hij

aan, wel
enaar des
n zijn

, dat die
de witte
oos mee-
deedt tot
nu noch
de toga
dit toch
n bij den
gemeente
ien steek
ook maar
in of ge-
het amb-
s Words

ze uiter-
en; maar
iel heeft,
zij speelt

, waaraan
baar moet
e wapen-
naard des

trijd. Het
iet kom-
st ge dan
n uniform
toga aan-
maar ze
ed waren.
„Dit is
gekleed”,
rkte men
n hen uit-
brachten.
s Words
it Woord
er u iets
telt, maar
e dat in
n last en
zijn kerk

Words”
mee ver-
t u als
gen, hoe
Words”

e minder
rkt, hoe
zich zelf
op den
e hij als
aken.

naar des
ngt. Niet
it Woord
deze ge-
et Woord
leelen, of
aan, dan
et oogen-
wat hij
d in de
naar mag

t elk lid
om een
recht kan
volang de
n ontrou-
t, kasijdt

naad met
rust van
op elk lid
ng om te

en dienst-
Dan moet
voor hem
niet hem

En baat dit alles niet, en verhardt hij zich tegen alle vermaan der liefde in, dan moet ge met andere getrouwe leden uwer kerk maatregelen nemen, om zulk een Dienaar, die dan geen dienaar meer is te verwijderen, en te bewerken dat er een ware dienaar kome, om de wacht waar te nemen van 's Heeren huis.

In de Zwolsche Courant wordt door Observator een pleidooi voor het Leger des heils geleerd.

Nu weet men dat de Heraut nooit be- hoord heeft onder de organen der pers, die het Leger des heils had vielen.

Wel zijn we principieel overtuigd, dat deze uitwas van het Methodisme niet naar de Heilige Schrift is, en in zijn organisatie die erger dan een hiërarchie is, zeer ernstig bezwaar voor de toekomst oplevert, maar toch hebben we ons nooit geroepen ge- voeld, om, waar de kerken nog zo schro- melijk te kort schieten, deze averechtsche oproeping, om de zonde te verlaten en tot Jezus te komen, tegen te staan.

En ook waar het Leger des heils hon- gerigen voedt en straatloopers herbergt, hebben we ons eer in dit liefdebetoon ver- heugd, dan ons geërgd aan de bombasti- sche reclame.

Wel zien we in, hoe vele zwak-geloo- vigen door het Leger des heils worden af- geleid; maar dit is de schuld niet van het Leger des heils, maar van de kerken.

Dit toch staat bij ons vast, dat een goed en wel onderleerd Gereformeerd geloovige, mits behoorlijk door zijn kerk onderdicht en gevoed met het Woord, nooit met deze secte mee zal adelen.

Slechts in één opzicht moeten we tegen Observator opkomen.

Hij zegt n.l., dat het Leger des heils den last verstrekt, „om nooit voor of tegen eenig kerkgenootschap te prediken.”

Maar wat hiervan nu te gelooven, als dezelve schrijver aan het slot van zijn stuk gekomen, eigener beweging, erkent, dat het Leger des heils „niet de leer der uit- verkiezing huldigt.”

Nu is voor elk Calvinist de „leer der uitverkiezing” juist het cor ecclesiae, het hart der kerk, gelijk onze vaders zeiden, en al het dus heusch geen optreden tegen de Gereformeerde kerk heeten, als het Leger des heils zich aandient in den Pala- gianschen rok van Arminius.

KUYPER.

Uit de Pers.

De voorloopige conclusie waartoe Prof. Wielinga in de Basuin kwam, geeft hem aan- leiding tot deze nadere verklaring.

„Het komt mij niet ondienstig voor nog met een enkel woord op het dubbel vijftal historische feiten, door mij aangegeven terug te komen.

Uit een historisch oogpunt kan er, dunkt me, geen verschil over zijn. Naar mijn beste weten zijn de hi- storisch getrouwe uit de geschiedenis reeds genomen.

Voor elke rechtvaardige houd ik mij dan ook ten zwaartste aanbevelen, indien men mocht meenen, dat ik mij heb vergist of tenzij de zaken voorgesteld. Ook hier de leus: De waarheid bovenal!

Over de betrekkingen en de waardering der feiten en verklaringen kan echter verschil en misschien wel groot verschil zijn, daar deze met de daaden der man- nen van 1834 en der uitgeslede gemeenten, naar de Geref. Confessie, niet naar kerkrecht naar de H. Schriften moeten worden getoetst.

Dienovereenkomstig zal de een misschien voor centralisatie houden, wat een ander acht te zijn trouw aan de Geref. beginselen naar de Confessie vol- gens de H. Schrift.

Dienovereenkomstig zal de een (altijd naar zijn oor- deel van overtuiging en overtuiging spreken, waar de andere afwijking en omhuizing in mijn goede richting neemt te zien.

Mijn oordeel is in dezen niet twiifelend.

Het oude „Afgescheiden” standpunt, gelijk ik dat ter dezer zake in de eene reeks der vijf tegenstellingen met de historie zelf naar de officiële verklaringen der uitgeslede gemeenten heb aangegeven is naar mijn minste overtuiging niet slechts het historische „Afgescheiden” standpunt van 1834, maar ook het confessioneel en kerkrechtelijk standpunt naar de H. Schrift.

Nu behoeft ik in een zeker opzicht over vier der vijf genoemde historische stellingen nauwelijks een woord te verliezen. Blijkbaar verschillen zeer geachte broeders daarin van mij.

Bij toetsing der feiten en verklaringen der „uitge- slede gemeenten” bij name uit het tijdvak der vervol- ging 1834-1839 komen zij tot een andere slotsom dan ik. Zij meenen aanmerking te moeten maken, waar ik volkomen instemming kan betuigen. Zij mee- nen voor ontwikkeling en vooruitgang te moeten hou- den, waarin ik ook niet den besten wil, geen wijzi- ging „in de goede richting” kan zien door Confessie en Kerkrecht naar Gods Woord geboden.

Dat het mij leed doet, hierin te moeten verschillen van geachte en geliefde broeders behoort ik nauwe- lijks te zeggen. Overstemming in dezen en dat wil in dezen tijd zou een zeer gewenschte zaak zijn, die we wel van ganacher harte van den Koning der ker- ken mogen afmeeten en met inspanning van alle krach- ten ootmoedelijk zoeken.

Doch ook bereidheid tot de confessioneel kerkrechtelijke zijde derer zaken geldt, wat ik soo even openlijk bereidheid hare afwijking zijde.

Waar men mij mocht aantoonen dat wat ik het oud afgescheiden standpunt acht den toets van een feitel en kerkrecht naar de H. Schriften niet kan doorstaan, hoop ik los te laten.

Zonder te willen ontkenen, dat die vier punten, tuschen de broeders onderling in geschil, tuschen inderdeed voor den gang van zaken van het hoogste gewicht zijn, waarop ik later even hoop te wijzen, is het niet het punt, dat het Reglement van 1869 betreft, een eenigzins ander geval.

Dat Reglement is door de kerk, Synodaal verga- derd, en door bijna alle gemeenten in het bijzonder geaccepteerd. Hier hebben we het dus niet maar met een breedterik mening te doen, maar met een wettig aangenomen kerkelijk Reglement.

Doch evenzeer als alle andere Reglementen, zooals b.v. dat voor de kerk der Eerste leeren of dat voor de Zending enz. (al is er verschil in aard en be- tekenis) zal het wel beoordeeld mogen, ja zelfs moe- ten worden naar de Gereformeerde kerkrechtelijke beginselen onzer confessie naar de H. Schrift.

Is toch geen band van vereeniging naast de Confessie?

Niemand onzer wil er, voor zoover ik weet, dat intusschen geuile ook de opmerkingen van onzen redac- teur, Ds. Gropen in de Basuin der vorige week.

Er wordt dan ook geen instemming mede vereisch- of gevraagd bij aanneming van lidmaten, zelfs niet van leeren, onderlingen of diakenen om tot de bediening te worden toegelaten.

En als we bedenken wat er met Cand. Van Raalte bij gelegenheid van zijn candidaats examen gebeurd is ten jare 1855 op de vergadering van het Pro- vincieal kerkrecht Z. H. in het Herv. kerkge- nootschap twijfel ik niet of ook niemand onzer wil dien weg op. De presbyteriale beginselen van kerk- regering zijn daartoe onder ons gelukkig nog te lachig.

Confessie en kerkreorde staan daartoe naar den aard van ons Geref. kerkverband nog te hoog onder ons aangeschreven.

Hiermee is, dunkt ons, de stand van het geschil volkomen duidelijk en helder aange- wezen.

Vast staat thans voor een ieder, dat de man- nen van 1834 op een ander standpunt stonden, dan waarop thans de Christ. Geref. kerk staat; en wel op een standpunt, dat bijna geheel overeenkomt met het standpunt der Ned. Geref. kerken.

Na echter beiderzijds dit feit te hebben ge- constateerd, gaan nu onze Christ. Geref. broeders uiteen, waar het aankomt op de waardeering van dit feit.

Dan toch zeggen de H.H. Wielinga c.s., de latere wijziging was afwijking van de goede lijn; en daarentegen Ds. Ter Hoor c.s., die latere wijziging was correctie van een verkeerde lijn; terwijl dan tuschen hen beiden diegenen staan, die achten dat men, zonder zich veel in het verleden of in de historie te verdiepen, best doet met de zaken praktisch te nemen ge- lijk ze nu zijn.

Van harte hopen we, dat de gedachten- wijzeling die hierover onder de Christ. Geref. broeders noodzakelijk werd, en dan ook reeds in vollen gang is, tot den einde toe in het rechte spoor blijve en leide tot een degelijk resultaat.

Zoo wil het dan ook de heer Wielinga, bij- kans bovenstaand artikel, waarin op waarde- rende wijze en uiterst kalm over de dissenteer- ende broeders gesproken wordt.

Of men ook hetzelfde van den heer Linde- boom kan zeggen?

De lezer oordeele.

Hij schreef toch:

„Men kerme niet, dat wij toch zeer kras, bar en boos spreken. Het smart ons, dat we zoo moeten spreken. Doch we moeten, en reeds al te lang heeft dat leugenschijnig groep, onder gebruik van de heiligste termen, ons goede C. G. volk beroerd. Wordt tijd dat onze kerkeraden, en al onze leden de volle waarheid gaan spreken, al likint ze ook bar, omdat ze bar is tot al de scheurmakers en roofvogels, die onder Geref. vlag onze eren belagen, en onze trouwe strijders op allerlei manier smaden en afmaken.”

En voort:

„Wij verheugen ons in het kloek getuigenis van Ds. Beuker e. a. Wie de C. G. kerk liefheeft, steune de V. Kerk, en ook de Kerk, het Werk, en de Gidsen. Ware de Basuin niet het uit. Kerkblad en de winst niet voor de Theol. School, dan — zou ieder goed C. G. wijs doen, dat blad op te zeggen. Omdat daarin events in de Herv. kerk voor de leugen en voor de waarheid, tegelijkertijd voor de Dolantie en voor de Afgescheidenheid wordt gevoerd. Wil de kerk de gelijdelijke bate van de B. behouden, en die niet meer dan tiendubbel, gestelt en financieel, betalen en bezuren door den schadelijken invloed van de do- lerende of bijna dolerende stukken, dan zal de a. s. Synode voor goed orde op zaken moeten stellen. We bevelen dit punt aan de aandacht van kerkeraden en classen aan. Als ons volk nog een twee Synode- jaren, d. i. 3 a 6 jaar, het doleerend werken in eigen boezem laat begaan, dan... worden ook de sterfte geestes, verzwakt, de geleerden verdeeld, en de vast- heden losgewoeld. Dan zal men zich te laat beklagen, wanneer men, als bij verrassing kerk en school ziende verzakken of in de dolerende garenen onredbaar ge- gangen, de een tot den ander zegt: dat — had ik toch nog, niet verwacht; had ik dat vooruit ge- weten...”

Dit is kras.

De Synode van Leeuwarden zal niet naar vereeniging van al Gods Volk, dat één in be- lijdenis is, moeten staan, maar echt „Syno- daal” den heeren Wielinga c. s. den mond moet stoppen.

Dat komt er van als men absolutist is en historischen zin mist.

KUYPER.

Officiële berichten uit de Ned. Geref. kerken.

LOENEN AAN DE VECHT. Door 's Heeren gunste is ook de kerk van Loenen tot reforma- tie gekomen. Onder leiding van Ds. L. Adriaanse van Zeist werden in een vergade- ring van manslidmaten twee onderlingen en twee diakenen gekozen en op Woensdagavond 4 Februari werd de kerkeraad door genoemde dienaar des Woords bevestigd. De kerkeraad heeft in zijn eerste vergadering besloten de reglementen der Synodale organisatie buiten werking te stellen en de gemeente weer te regeren naar de Dordache Kerkenorde ing.

De kerkeraad geeft hiervan bij dezen kennis aan al de zusterkerken en verzoekt corres- pondentie.

Het adres van den kerkeraad is:

K. E. STREKHUIZEN, Scriba.

Kerkvoogden van de Ned. Geref. gemeente te Kootwijk en de predikant, Ds. J. H. Hout- zagters, zijn, namens kerkvoogden van de Ned. Herv. gemeente te Kootwijkbroek, gedagvaard voor de rechtbank te Utrecht tegen 18 Febr. a.s.

De eisch, tegenover kerkvoogden gesteld, is, overgave van het kerkgebouw en kerkelijke goederen, met vergoeding van schade enz.

De eisch tegenover den predikant geldt de ontruiming van de pastorie binnen drie dagen na betekenis van het vonnis, vergoeding van schadekosten enz.

Op 27 Januari 1891 had te Bedum de 16de vergadering plaats van de kerken in de classis Groningen.

Op voorstel van Ds. Stroes, praeses der saamroepende kerk, wordt gezongen Psalm 119:3, waarna Z.E.W. voorgaat in t gebed en na lezing van Psalm 74 een toepasselijk woord spreekt. Alle kerken waren vertegenwoordigd. Ds. Ringalda, van Groningen, nam het praesidium naar toerbeurt waar en kiest D. Goeree tot scriba en br. P. A. v. Dijke, onderling te Bedum, tot assessor. Het moderamen aldus aangesteld zijnde, aanvaardt Ds. Ringalda t praesidium met een toespraak. Daarop worden de notulen gelezen en goedgekeurd. Aller- eerst komen de ingezonden stukken aan de orde: de rekening en verantwoording van den quæstor classis, die in den loop der vergade- ring in orde bevonden en onder dankbetuiging aan den quæstor, geteekend wordt. Verder een brief uit B.dum, handelend over een in die kerk bestaand geschil, waarvoor deputaten be- noemd worden. Dan een brief van de kerk van Spijk, naar aanleiding waarvan voor die kerk besproken wordt de noodzakelijkheid van te komen tot den dienst des Woords. De rond- vraag naar art. 41 D. K. levert over t algemeen een bevredigend resultaat op. Daarna wordt de vacaturelijst vastgesteld. Deputaten voor examina brengen verslag uit. Deze de- putaten, zoo wel als die voor spoedeisende

zaken en voor het studiefonds blijven gecon- tinueerd. Voor alle kerken worden twee kerk- visitatoren benoemd: Ds. Ringalda en Ds. Goeree, terwijl Ds. Teves en Ds. Stroes secundi- zins en als visitatoren zullen optreden voor de kerken Groningen en Wageningen. De voor- stellen van Wageningen worden aangenomen. Naar aanleiding van een voorstel van Sauwert en Bedum, noodigt de classis de diakonie van Bedum uit, om eene diakonale conferentie, zoo mogelijk te Wageningen uit te schrijven, waarop kan besloten worden of het houden van geregelde conferenties noodig en wensche- lijk is. In een commissie voor de regeling van classicale kosten enz. worden gekozen de br. Takens, Smit en Jac. Boer, onderlingen te Wageningen, Groningen en Sauwert. Een vraag van de kerk van Oostwold aangaande den Doop, lekt eene lange discussie uit. De classis spreekt haar oordeel uit over t geen de kerk van Zuidwold gevraagd had in zake con- sultans en vacatureregelen. Nog had Ds. Teves een lijst van consultantchapen ter tafel gebracht, die met algemeen goedvinden werden aangenomen. En schrijven van de voorloopige Synode te Leeuwarden, in zake de proceskosten, geeft aanleiding om de kerken op hunne roeping om daarvoor te collecteren, te wijzen. De kerken moeten die roeping goed verstaan. Het collecteren voor de proceskosten gaat alle kerken aan en tegen nalatigheid daarin dient ernstig gewaarschuwd, welke zou kunnen in- sluipen in kerken, die niet in processen zijn gewikkeld geworden, en nochtans even goed als kerken, die processen hadden, gevoelen moeten, dat zij schuldig zijn denzelfden ge- meenschappelijke nood te dragen. Dat de processen over t algemeen den kerken op kos- ten te staan komen, doe hen inzien, dat er van den Heere gevraagd moet worden, dat Hij wederom rechtsgelcerden geve, die voor het rechtmatig bezit van de goederen der kerk van Koning Jezus durven pleiten! De kerk van Spijk wordt aangewezen om de kerken saam te roepen, tegen den eersten Donderdag in Mei D. V. Na gehouden onderlinge censuur, wordt de vergadering met dankzegging door den praeses gesloten, nadat Z.E.W. ook namens de afgevaardigden de kerk van Bedum had dank betuigd voor de broederlijke ontvangst.

W. K. P. GOEREE, Scriba.

Wageningen.

Vergadering der gecomb. classis van N.-Brabant en Limburg 10 Febr. '91 te Moordijk. De bij toerbeurt aangewezen voorzitter, Ds. Smith, opent de vergadering met gebed en het lezen van psalm 133.

Tegenwoordig zijn 14 afgevaardigden van 9 kerken en 3 gasten uit de nog niet ontkomen kerk van Drimmelen.

Credentiebrieven worden in orde bevonden, waarop het moderamen aangevuld wordt en bestaat uit Ds. Smith voorz., Ds. Feringa assessor en br. Van Drimmelen scriba.

De notulen worden voorgelezen en geaar- teerd. Ook worden de permanente besluiten voorgelezen.

De collecten voor de proceskosten worden afgedragen.

Ter bevordering van regelmatigheid wordt besloten, dat de afreiding van kerkeraadsleden in elke kerk dezer classe in Januari plaats hebbe.

Rondvraag naar Art. 41 K. O. geeft tot eenige discussien aanleiding.

Ten eerste wordt aangedrongen, dat elke kerkeraad zorgt, de acta der Synode te Leeu- warden en het tractaat van den Sabbath in bezit te hebben.

De cl. preker wordt door Ds. Smith gehou- den en naar gewoonte behandeld.

De morgenvergadering wordt met dankzeg- ging gesloten.

In de pauze heeft de verrekking plaats voor de classikale onkosten en de f. 10 voor de Depp. Nis. Examina.

De namiddagvergadering wordt met gebed geopend.

Met dispensatie van een vroeger genomen besluit worden de kerken van Klundert en Moordijk nogmaals benoemd voor tusschen- tijdsche approbatien.

Besloten wordt, dat de Depp. voor noodij- dende kerken voor één jaar zijn benoemd.

Schriftelijke rapporten worden uitgebracht:

1. Over het aanstellen van een vasten oef- naar te Sprang—Vr. Capelle.

2. Over het doen drukken der credentie- brieven.

3. Van de commissie van advies in zake kerkelijkmaking der zending. Overeenkomstig dit rapport wordt besloten: a. bij de eerste te houden generale Synode vanwege de class. aan te dringen, in art. 41 en 44 der K. O. te doen opnemen ook de zending. b. In de permanente besluiten dezer classen op te nemen, dat bij de rondvraag naar art. 41 op elke clas- sicale vergadering te vragen, wat doet uwe kerk voor de Heidenzending? c. Dit rapport te doen drukken, aan al de classen in ons vaderland een exemplaar met het daarbij ont- voren reglement te zenden, en in de kerken dezer classen aan al de leden die instemming betuigen met de reformatie, het reglement te wijzen naar plaatselijke omstandigheden, ter- wijl elke kerk de verplichting op zich neemt binnen veertien dagen het benodigde getal exemplaren op te geven aan den scriba; d. en dat deze commissie van 4 personen blijft aan- gewezen om zoo noodig te dienen van advies.

4. Rapport noodlijdende kerken.

5. Vrijmaking der kerken Ds. Smith bekamt verlof te handelen naar eigen overtuiging in zake de beroeping naar IJselmonde. Als roe- pend kerk voor de vergadering in Mei, wordt aangewezen Bergen op Zoom, als plaats van samenkomst zoo mogelijk Dordrecht.

Ten 4 ure sluit de voorzitter de vergade- ring en gaat Ds. Feringa over in dankzegging.

A. C. VAN DRIMMELN, Scriba.

HOOGENHURK.

Buitenland.

Duitsland. Een nieuw voorstel aangaande de z.g. Sperrgelder — de laatste schrede op den weg naar Canossa.

Wat een partij vernag, die vast aangesloten een goed en rechtvaardig doel najaagt, blijkt steeds meer uit hetgeen in Duitsland ge- schiedt. Het centrum, of de partij der Roomsche Katholieken is met groote kracht gaan strij- den tegen de beruchte Mei-wetten, een twintig- tal jaren geleden doorgedreven om den in- vloed der Roomsche kerk te snuiken. Doel der wetten was om Rome in Duitsland mach- teloos te maken. Doch Dr. Falk moest, als wij ons wel herinneren, in '78 aftreden, omdat de ijeren staatsman Von Bismarck het geraden achtte om met Rome vrede te sluiten, ten einde met behulp van het Centrum zijne plan- nen te kunnen doorzetten. De uitbreiding, die het socialisme in Duitsland verkregen had, noopte hem daartoe. Eindelijk is men er toe moeten komen om de Mei-wetten zo goed als geheel af te schaffen; alleen is nog van kracht de bepaling, dat in Pruisen de konink- lijke „gemeinhing” (approbatie) noodig is, bij het benoemen van geestelijken. Door de Mei-wetten zondigden de Duitse liberalisten schromelijk tegen het beginsel van „soverei- niteit in eigen kring”, o. a. werd daarin be- paald, dat de aanstaande geestelijken der Room- sche kerk eerst een staatsexamen zouden af- leggen voor zij als dienaren der kerk konden optreden. Gemeenschappelijk georganiseerde der Roomsche geestelijkheid, aangevoerd door hunne bisschoppen, daartegen een lidelijk maar

1) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

2) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

3) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

4) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

5) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

6) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

7) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

8) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

9) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

10) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

11) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

12) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

13) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

14) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

15) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

16) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

17) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

18) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

19) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

20) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

21) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

22) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

23) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

24) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

25) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

26) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

27) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

28) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

29) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

30) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

31) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

32) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

33) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

34) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

35) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

36) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

37) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

38) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

39) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

40) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

41) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

42) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

43) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

44) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

45) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

46) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

47) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

48) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

49) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

50) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

51) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

52) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

53) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

54) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

55) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

56) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

57) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

58) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

59) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

60) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.

61) Getuige n. a. wat ten vorigen jare op Sumatra geschied is.